

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **J.L.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 lutego 2026 r.,
wniosku w przedmiocie wyłączenia sędziego wyznaczonego do rozpoznania
wniosku o wyłączenie sędziego,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć SSN A.D. od rozpoznania wniosku o wyłączenie SSN
S.S. od rozpoznania sprawy III KK 558/25.**

UZASADNIENIE

Pismem z 9 lutego 2026 r. (data wpływu) obrońcy J.L. złożyli wniosek o wyłączenie SSN A.D. od rozpoznania wniosku o wyłączenie SSN S.S. od rozpoznania sprawy III KK 558/25, wskazując, że wobec powołania na stanowisko sędziego w Sądzie Najwyższym w procedurze nominacyjnej prowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa ukształtowaną na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, a także wobec ukształtowanego już orzecznictwa Sądu Najwyższego i ETPC, sędzia ta nie spełnia wymogów niezawisłości i bezstronności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stwierdzić należy, że w świetle ukształtowanego już orzecznictwa, w tym orzeczeń wydanych przez Sąd Najwyższy w wyniku rozpoznania wniosków o wyłączenie od orzekania SSN A.D. zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku.

Jak wskazano w uchwale trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. (BSA I-4110-1/2020) „*nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw*”. W stosunku do osób powołanych na stanowiska sędziów Sądu Najwyższego nie ma potrzeby przeprowadzania tzw. testu niezawisłości, o którym mowa w cytowanej wyżej uchwale. Uchwała ta z powodów wskazywanych wielokrotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego zachowuje swoją moc i wiąże jego sędziów. Stanowisko to ugruntowane zostało także w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), która zachowuje swoją aktualność również na gruncie niniejszej sprawy, gdzie pochyłono się ponadto nad statusem Krajowej Rady Sądownictwa.

Oznacza to, że rozpoznanie złożonego w tej sprawie wniosku przez Sąd Najwyższy z udziałem sędziego A.D. prowadziłoby do naruszenia standardów bezstronności i niezawisłości. Dodać należy, że sędzię A.D. dotyczą te same okoliczności, które legły u podstaw złożenia wniosku o wyłączenie SSN S.S., ponadto w złożonej przez obrońców kasacji postawiono zarzut z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. powołując się na nienależytą obsadę Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie również z powodu zasiadania w składzie orzekającym sędziów powołanych w tej samej wadliwej procedurze co wymienieni sędziowie, a zatem rozpoznawanie przedmiotowego wniosku przez SSN A.D. stanowiłoby naruszenie zakazu *nemo iudex in causa sua*.

Z tych powodów postanowiono jak w sentencji.

[WB}

[a.ł]

